

LIBRIS

We know
books

L. Frank Baum
VIATA ȘI
AVENTURILE LUI
MOȘ CRĂCTUN

FLAMINGO GD

CUPRINS

8

BURZEE

13

COPILUL PĂDURII

19

CLAUS

22

ÎN CĂLĂTORIE CU AK

26

CLAUS PLEACĂ DIN PĂDURE

28

VALEA RÂSETELOR

32

PISICA DE LEMN

CUPRINS

37

ATELIERUL DE JUCĂRII

40

PRIMA CĂLĂTORIE CU RENII

46

AJUNUL CRĂCIUNULUI

49

PRIMII CIORAPI ATÂRNAȚI LÂNGĂ ȘEMINEU

52

PRIMUL POM DE CRĂCIUN

54

MANTIA NEMURIRII

CAPITOLUL I

BURZEE

Ați auzit de marele codru Burzee? Dădaca îmi cânta despre el pe când eram copil. Cânta despre copacii mari, care stăteau aproape unul de altul, cu rădăcinile împletite sub pământ și cu ramurile întrepătrunse deasupra; despre scoarța lor aspră și despre crengile ciudate și noduroase; despre frunzișul stufoș care se întindea ca un acoperiș peste întreaga pădure, cu excepția locurilor în care **razele soarelui** își făceau drum ca să atingă pământul, aruncând pete mici de lumină și formând umbre ciudate și stranii peste mușchi, licheni și frunze uscate. **Codrul Burzee** este măreț și impresionant pentru cei care se furișează în umbra lui. Când vii dinspre pajiștile însorite și pătrunzi în **labirinturile** lui, poate să îți se pară la început sumbru, dar apoi este plăcut iar după aceea constăți că este plin de minuni fără sfârșit. Timp de sute de ani a înflorit în toată splendoarea sa, liniștea din adâncurile sale nefiind tulburată decât de sporovăitul veruștelor harnice, de mârâitul animalelor sălbatice și de cântecele păsărilor. Și totuși, codrul Burzee își are locuitorii săi. Natura l-a populat chiar de la bun început cu **zâne**, cu **nooki**, cu spiriduși ai florilor numiți **ryli** și cu **nimfe**. Atâta timp cât va exista, codrul va fi un cămin, un refugiu și un loc de joacă pentru aceste încântătoare creaturi nemuritoare care se desfată nestingherite în **adâncurile** lui.

Cândva, de mult de tot, atât de mult încât bunicii noștri abia dacă ar fi putut auzi vorbindu-se de ea, trăia în marele codru Burzee o nimfă de pădure pe nume **NECILE**. Ea era înrudită îndeaproape cu puternica regină Zurline, iar casa ei era la umbra unui stejar rămuros.

O dată în fiecare an, de Ziua Înmușurării, când copacii își arată noii muguri, Necile ținea **Potirul de Aur** al lui Ak la buzele reginei, care bea din el pentru prosperitatea pădurii. Deci, vedeți că era o nimfă cu o oarecare importanță și, în plus, se spune că era foarte apreciată datorită **frumuseții** și grației sale.

Părul ei avea culoarea **castanelor**; ochii ei erau albaștri în lumina soarelui și violeți în umbră; pe obrajii ei înfloreau nuanța de roz delicat care tîvește marginea norilor la apus; buzele ei erau roșii, pline și dulci.

Se îmbrăca în **verde**; ca frunza de stejar; toate nimfele pădurii se îmbracă în această culoare și nu-și doresc alta. Îndatoririle lui Necile erau puține și simple. Nu trebuia să lase **buruienile** dăunătoare să crească sub copacii ei și să secătuiască hrana pământului de care aveau nevoie protecției ei.

În anotimpurile călduroase, căra apă din **pâraie** și din bălți și umezea rădăcinile plantelor ei însetate. Asta fusese la început. Acum buruienile învățaseră să evite pădurile unde locuiau nimfele de pădure; copacii erau bătrâni și puternici și puteau îndura seceta mai bine decât atunci când erau puieți.

Așa că Necile avea mai puține îndatoriri, timpul trecea mai încet, iar anii care au urmat au devenit mai plicticoși și mai lipsiți de evenimente decât i-ar fi plăcut veselei nimfe.

Dar adevărul este că locuitorii pădurii nu duceau lipsă de **distracții**. În fiecare noapte cu lună plină dansau în **Cercul Regal** al reginei. De asemenea, mai existau și **Sărbătoarea Nucilor**, **Jubileul Nuanțelor Toamnei**, **Ceremonia Solemnă a Căderii Frunzelor** și **Petrecerea de Ziua Înmușuririi**.

Dar aceste perioade de distracție erau la distanță mare una de alta și între ele rămâneau multe ore de plictiseală.

Pentru surorile lui Necile era ceva de neconceput ca o nimfă de pădure să fie nemulțumită. I s-a întâmplat numai după mulți ani de meditație.

Dar odată ce i s-a înrădăcinat în minte gândul că viața este plicticoasă, nu mai putea să suporte această stare și dorea să facă ceva cu adevărat **interesant** și să-și petreacă zilele în moduri nemaivăzute până atunci la nimfele din pădure. Numai că **Legea Pădurii** o împiedica să plece în căutarea unei aventuri.

